

№ 165 (4675)

1972 წ.

საბჭოთა საქართველო, თბილისი, შპს

გაზეთი გაეცა 1984 წლის 13 აპრილიდან

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა საბჭოს ორგანო

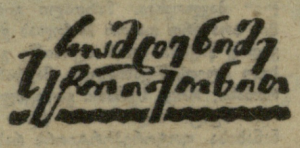
ЛЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

„მოსკვირ-412“-ის სამი რეკორდი

სპორტის დამახასიათებელი ოსტატმა რ. ლესოვსკიმ და საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატმა ნ. შეგინკომ სერული მანქანა „მოსკვირ-412“-ით ავტოსპორტში სამი საკავშირო რეკორდი დაამყარეს. მოსკოვის ოლქის ქალაქ დმიტროვის მანქანებზე ავტოსპორტში მონაწილეობის სარეკორდო სინ-

ქარზე 500 კილომეტრზე 173,18 კმ საათში (1500 კმ სმ მოკლეობის რეკორდი მანქანებისთვის), 1000 კილომეტრზე — 174,23 კმ საათში და ექვსსაათიან რბოლაში — 174,32 კმ საათში (200 კმ სმ-მდე). სარეკორდო სერიებს, როგორც ლენინური კომპარტიის სახელობის ავ-

ტორის მთავარი კონსტრუქტორის მოადგილე ა. გლადილინი ამბობს: მარტო სპორტული მნიშვნელობა როდი აქვს ფაქტურად ესაა ავტოსპორტის ფორსირებული შემოწმება, მისი დანამიკური თვისებების, კვანძებისა და ცალკეული დეტალების გამოცდა. რეკორდები დამყარდა სტანდარტული მანქანით, რომელიც საგანგებოდ იყო მომზადებული ასეთი შეჯიბრებისთვის. თავად ნ. შეგინკოს მიაჩნია, რომ დღევანდელი სისწრაფე მანქანისთვის ზღვარი არ არის.

18 გუნდის მონაწილეობით ორ კვირაზე მეტს გასტანა „კოლმეურნის“ რაისბაზოს თაისის გათამაშებამ ფეხბურთში. ფინალში ერთმანეთს შეხვდნენ ხიდიკარისა და საღმელის გუნდები. საინტერესო შეხვედრა ხიდიკარის გუნდმა მოიგო —

2:1. შეჯიბრების მონაწილეობის დაწესებული იყო სპეციალური პრინციპები, რომლებიც გადაეცა მეკარე ლ. ჭელიძეს (ხიდიკარი), ცენტრალურ მცველს რ. ვაჟაძეს (ხიდიკარი), ნახევარმცველ ზ. დონაძეს (ხიდიკარი) და თავდასხმელ ი. დარახველიძეს (საღმელი).

სოფ. ძირაგულში გაიმართა ადგილობრივ ფეხბურთელთა კოლექტივის შეხვედრა თანასოფელ ვეტერანებთან. გაიმარჯვეს ვეტერანებმა.

ზ. ჯაფარიძე.

სპორტული კეთილშობილი

ფიზკულტურელის საკავშირო დღეს მიუძღვის თავიანთი გათსვლელი კეთილშობილი სპორტსმენებმა. ქალაქის ცენტრალურ და „დინამოს“ სტადიონებზე მიმდინარეობდა მშდ კომპლექსის ნორმატივების მასობრივი ჩაბარება, რომლის სტარტებზეც 200-მდე ფიზკულტურელი გამოვიდა.

აბრეშუმის საწარმო გაერთიანების სათავე წარმოებისა და საავტომობილო ქარხნის ფეხბურთელთა გუნდების ამხანაგური შეხვედრა ფეხბურთის გამარჯვებით დასრულდა (2:1), დინამოლებმა კი ანგარიშით 3:1 მოუგეს აბრეშუმის კოლექტივს.

ამას გარდა, მოეწყო საჩვენებელი გამოსვლები წყალში სტომაში, გაიმართა მატჩი რეგბიში ქალაქის ნაჯრე გუნდსა და „ლოკომოტის“ შორის.

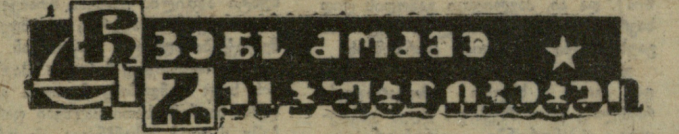
დამთავრდა „განთიადის“ საქალაქო სპარტაკიადა, რომლის პროგრამაში შედიოდა სპორტის 15 სახეობა.

I ჯგუფში გაიმართა საავტომობილო ქარხნის სპორტულმა კოლექტივმა. მომდევნო ადგილებზე გავიდნენ აბრეშუმის საწარმო გაერთიანების სათავე წარმოებისა და ელექტრომექანიკური ქარხნის წარმომადგენლები.

II ჯგუფში წარმატება წილად ჰქონდა № 2 საწარმო გაერთიანების მე-2 სამკერავლო ფაბრიკის გუნდს. პირველ სამეულში მომდევნო ადგილებზე არიან ბამბულის საქსოვი ფაბრიკისა და სარქაქტორი ქარხნის წარმომადგენლები.

ზ. ნიჟარაძე. (ჩვენი კორ.)

საკლასო მოგებითსრობა

დენსტრეა ტივიპიტ

ლვოვის ფირმა „ლუჩის“ № 3 სატრიკოტაჟო ფაბრიკის ახალგაზრდა ნუშებისა და ინჟინრების ჯგუფმა შევსებულია ვისაბურთი ტივიპიტ დენსტრეა სერვისში გაატარა.

სტარტი მოლაშქრეებმა ქალაქ გალიში აიღეს, ხოლო ლაშქრობა ნოვოლივო-პოლოსკში დასრულდა. მოგზაურობამ წარმოქმნილი შთაბეჭდილება მოახდინა. დენსტრი თვალწარმტაც ადგილებში მიედინება ბევრი საინტერესო შეხვედრა ქობლათ მოლაშქრეებს მდინარისპირა ქალაქებისა და დაბუნის მცხოვრებლებთან.

განსაზღვრული უფრო გრძელი ლაშქრობის მოწყობას აპირებენ.

ზ. აზნასანიძე.

ქვემოქვეყნის... „რიტინისში“

პლუნგეს ხელოვნური ტყვის ქარხნის გუნდმა წლებულს შედეგად შეორედა მოპოვება რესპუბლიკის ჩემპიონობა სპორტულ თამაშში „რიტინისში“. ჩემპიონატი სპორტის ამ ეროვნულ სახეობაში მეათედ ჩატარდა.

„რიტინისში“ მრავალი რეზინის ძეგალია, რომელსაც ხის ტაფელებით „ავორებენ“. ჯერ კიდევ ამ რამდენიმე საუკუნის წინ სოფელი სოფელი ხვდებოდა და ეჭიბრებოდა ამ თამაშში. მიზანი ასეთი იყო: რეზინის ძეგალი შეტოქის კარში კი არ უნდა გაეტანათ, არამედ... სოფელში, ახლა „რიტინისში“ საფეხბურთო მინდვრის ფარგლებშია მოქცეული. თითოეულ გუნდში შევიდა კაცი თამაშობს.

საბჭოთა. ლიტვაში აღორძინებული ძველი ეროვნული თამაში განსაკუთრებულ პოპულარულია სოფლის ახალგაზრდობას შორის.

პლუნგი, ლიტვის სსრ.

მოსკოვი. სსრ კავშირის სახალხო მეურნეობის მიღწევითა გამოფენაზე

გაიხსნა სახალხო მომხარების საგნებისა და მოსახლეობის სწრაფად მომსახურების მოწინავე მეთოდების საკავშირო დათვალიერება. გამოფენაზე ყველა მოკავშირე რესპუბლიკამ გამოავლინა მსუბუქი მრეწველობის ნაკეთობათა, კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დანიშნულებებისა და საოჯახო საგნების 20 ათასზე მეტი ნიმუში.

სურათზე: გამოფენის ერთ-ერთი განყოფილება. ტურისტს კუთხე.

ა. კონკოვის ფოტო. (საქდესი).

„წივში კლავსონის“ სერბიული

ქობულეთში, ზღვის პარას, ტანკინარი ფიჭვის სამოსელშია გახვეული პიონერთა ბანაკი, რომელსაც „ცისფერი პიონერთა“ ჰქვია: აქ, საქართველოს ნავთობის, ქიმიური და გაზის მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკური კომიტეტის პიონერთა ბანაკში (ბანაკის უფროსი ლ. კვაჭანტირაძე), 270 მოსწავლე სწავლებს, ატარებს ხალსიან პიონერულ ზაფხულს. სამივე ნაკადში 850-მდე ალისფერყუსაგვენი გოგონა და ბიჭი გაიკავებს სხეულს — რუსთაველ ქიმიკოსთა, ბათუმელ მენაუთობეთა, ქობულეთის მელითოფონეთა, გაზის მრეწველობის მუშაკთა შეილები.

საბანაკო ცხოვრებაში მნიშვნელოვან ადგილს უჭირავს სპორტულ-გამაჯინსაღებელ მუშაობას (ფიზალბრის ხელმძღვანელი ი. მაქსიმენო). ხშირად ეწყობა სამატჩო შეხვედრები მეზობელი ბანაკების ბავშვებთან, ლაშქრობები. პიონერებზე დიდი შთაბეჭდილება დატოვა ლაშქრობამ ციხისძირში, პეტრის ციხის მიდამოებში.

საინტერესოდ ჩატარდა საბანაკო

სპარტაკიადა შეიქმნა სახეობაში. სპარტიულად 200-ზე მეტი ბავშვი გამოვიდა.

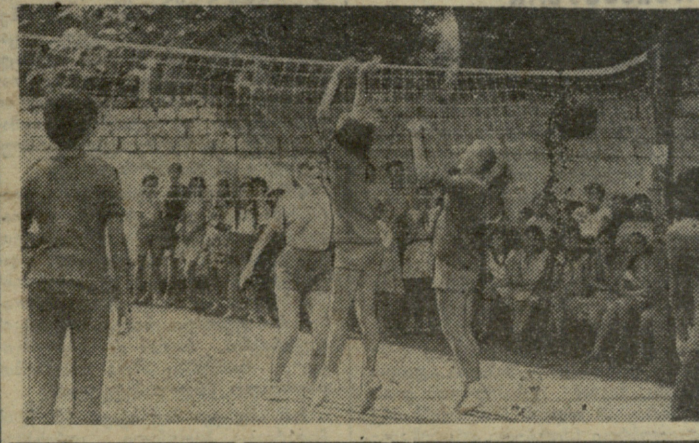
საერთო გუნდურ I ადგილზე გავიდა და სპარტაკიადის ჩემპიონი გახდა № 1 რაზმი „რიტინი“. II ადგილზე არიან მეორე რაზმელები („მუსკეტერები“), ხოლო III — მესამე რაზმელები პიონერები („ახალგაზრდობა“).

ცალკეულ სახეობებში თავი ისახელეს მოკვადრეებმა ნ. დოლიძემ და ს. აფიკაძემ, მოშაშველებმა ს. ზიუკოვამ და ს. ალდგომლიშვილმა, მძლეობებმა გ. მათითაიშვილმა, ვ. შუტრავემ და ჩ. ქართველიშვილმა. პიონერები დაჯილდოვდნენ საპატიო სიგელებით, მშდ კომპლექსის ნორმატივები 160 ნორმით ჩაატარა.

ლ. ტრაპანიძე. (ჩვენი კორ.)

ქობულეთი.

სურათზე: თამაშობენ I-ლი და მე-2 რაზმების კალთბურთელი ბიჭები; ფრენბურთელ გოგონათა შეჯიბრების მომენტი.

მიზანი: სოციალისტური შეჯიბრება

საფეიქრო და მსუბუქი მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკური კომიტეტის დარგობრივმა საბჭომ ფიზკულტურასა და სპორტში, რომელიც ერთ-ერთი უძველესი საბჭოთა ქვეყანაში, თავისი მოღვაწეობის მანძილზე საკმაოდ გამოცდილება დააგროვა მსოფლიო შეჯიბრებებთან ჩატარების, მშდ ნიშნოსანთა, თანრიგისანთა მომზადების დარგში. ამას გარდა, აქ სისტემატურად აწყობენ ტურისტულ ლაშქრობებს, შეჯიბრებს, სემინარებს...

ამიტომ შემთხვევითი არ იყო, რომ პროფკავშირების სპორტსა-ზოგადობათა საკავშირო საბჭომ რამდენიმე წლის წინ ფრცხლად დაწერა ქართველ ფეიქართა გამოცდილება და ახლა საბჭოთა ქვეყნის ბევრ კუთხეში საზოგადოებრივ საწყისებზე მუშაობის დარგობრივი საბჭოები. მათგან განსაკუთრებით გამოიჩინეს თავი ბრიანსკის, ლენინგრადისა და ივანოვოს საბჭოებმა.

სულ ახლახან გამოცდილების გაზიარების მიზნით მოამე რესპუბლიკის კოლეგებთან გაემგზავრნენ საქართველოს წარმომადგენლები. დღევანდელ შემაჯავრობაში არიან სპორტულ „ფეიქრის“ უფროსი ინსტრუქტორი გ. დვალის, მეთადისტები და ინსტრუქტორები

რ, ბარბაძე, გ. ასანიძე, მ. სალდოძე, ი. შინგოვი და სხვ. ბრიანსკის ოლქში საუკეთესოდ აქვთ დაყენებული საწარმოო ტანკავარების საქმე, ივანოვოლები გააშორიერებენ ქალთა სპარტაკიადების სამაგალითოდ ჩატარებით, ლენინგრადში დიდი პოპულარობით სარგებლობს ტურისტული, აგრეთვე თევზაობა, ნადირობა და სხვ. ამიტომ საქართველოს დელეგაციის სტუმრობამ ნაყოფიერი შედეგ უნდა მოგიტანოს.

მგზავრობის მთავარი მიზანია სოციალისტურ შეჯიბრებათა ხელშეწყობების დადგმა, რომლებიც ითვალისწინებენ მასობრიობის, ოსტატობის ამაღლებას, მუშაობის გაუმჯობესებას მშდ კომპლექსის დარგში, მშრომელთა აქტიური დასვენების ფორმების სრულყოფას და ა. შ. თუ მხედველობაში გვივლიდა, რომ მომავალში განზრახულია ფეიქარ ქალთა საკავშირო სპარტაკიადების ჩატარება, ამ სოციალისტურ შეჯიბრებათა პუნქტუბის განხორციელებამ ფიზკულტურელებს დიდი სარგებლობა უნდა მოუტანოს.

ზ. კოვალიოვი.

სუბიექტური აზრით იქნებ სპორტი და მოკლედ უნდა იარაღის უზარმაზარმა პროგრესმა განაპირობა, ანდა იქნებ ეს იმითა გამოწვეული, რომ საფრანგულ სამხედრო-სასიცილო საფარველს დაუდგინეს თავისებურ სპორტულ ილუზიას იქნება. გვიხდება სწორად გაგვიფხვან არაფერ მოითხოვს სპორტის ეს სახეობა თავის შორეულ წინამორბედს დაემგვანოს. მაგრამ ერთი კია — სად დარტანიანის ეპოქა და სად თანამედროვე მოფარაკავები, რომლებსაც მუშაობენ რებს მხოლოდ პირობითად ვუწოდებთ.

დღობული, თავდადებული მონადირე, მეთევზე, უზრუნველყოფის პავლოვსკის ეს საეპიკური ბარათი დაუსრულებლად შეგვიძლია გავგვირქვინებინა, მაგრამ ჩვენ ერთი წუთით დაგვაყოფყდა სკეპტიკოსები, რომლებიც ეთხოვულობენ მის სპორტულ დოსისს. მას ასე, ეჭვი პავლოვსკი, მსოფლიოს წვიდგვის ჩემპიონი, მუხიკოს ოლიმპიადის ტრიუმფატორი, მსოფლიო ჩემპიონატების მრავალჯერ პირობირი, ბოლონეთის ათგვის ჩემპიონი, პელსინკის, მელბურნის, რომის, ტოკიოს, მხიკოს ოლიმპიადების მონაწილე. ასეთი წარმატებისთვის მსოფლიოს გრეც ერთ მოფარაკავს აბ მიუღწევია, რეი ალიარეულია სამყაროს ყველა დროის №1 მოფარაკავად, ბოლინეთის ყველა დროის სწორუბოვარ სპორტსმენად.

აქცელა და ისე დამიყვინა, რომ ჭერმა სანაზარო დამიყვინა. — უფრო ღირსივარა! ეგა, ეგმაგა წავიღოს! — პან მითრო, ეს ჭაბუკი ბირველად დაბარაში, — გამომესარჩლა ირენა ნაერთკა. მაგრამ კვივის წარბიც არ შეუხრია. მამიულებდა სხვენიგით გამიყვინებინა ილეთი. მოიცა, მეც შემიძლია თინი გიყო, — გავიფიქრე, როცა მთორედ მივიდა ჩემი რიგი, რაპირა ისეთი ძალით ვთხოვდი კვივის — გამომწვდილ ქოხს, რომ მიიღო მუხალ გაუვარდა ხელდან. მერე ვარდა გაგავიქეთ და რაპირა მკერდში ვაჭყრე. გასაბეზულმა სასწრაფოდ მოვუსვი იქიანდა, მაგრამ უმაღ შემომესხა კვივის გამყოფილი შეთახილი: — აი, ეს სულ სხვა საქმეა! აქედან დაიწყო ჩემთვის ფარაკაობა.

მეღობურნი — კარბატო (ქვემოთ), 1960. რომი — კარბატო (ქვემოთ), 1964. ტოკიო — გეგა (უნგრეთი), 1968. მესობი — პავლოვსკი (პოლონეთი). სხვადა, რა მოხდა მესობიში იწელია გამონახო სპორტის ისეთი სახეობა, სადაც ტრადიცია ისე ძნელად ირველებს. როგორც ფარაკაობაში. ის რაც შეუძლო მესობიში პავლოვსკიმ, 48 წლის განმავლობაში არავის გაუკეთებია, უნგრელთა ვარდა.

მუმი პავლოვსკის მკრტს სმალი

მათი კურსი — ოლიმპიკადა

„ფარაკაობა ისეთი ხელოვნებაა, სადაც დარტყმა ისე უნდა მიყვინო, რომ თავად შეუვალი დარტყმა ხმლის წვერით მკრტის მკერდზე შეხების აუცილებლობა, საკუთარი თავის დაცვა ფარაკაობის ერთობ რთული და მიძიდ დარტყმა“

დად აქცევს, რამეთუ მახვილ თვალს, გამკრიახ გონებას, რკინისებურ ხელს ფარაკაობაში ემატება სიზუსტე და სისწრაფე. ყოველივე ეს წარაღს თავისებურ ხელოვნებას ანიჭებს“.

1949 წლის თებერვალს მე პირველად ვნახე ნამდვილი ფარაკაობა. თითქოს უაზროდ დახტოდნენ, ერთმანეთს გრძელი დანებებით ემტერებოდნენ, დარბაზის კუთხეში კი იდგა ერთი ასოფანი მამაკაცი. დროდადრო ისმოდა მისი ძახილი: „ყირბლ, კარგია!“

იმ დღიდან მოყოლებული არც ერთი ვარჯიში არ გამიცდენია. საკმაოდ ბევრი რამ ვისწავლე და ერთ მშვენიერ დღეს პირველი ნამდვილ შეჯიბრებაში მივიღე მონაწილეობა.

1960 წელს ეს სურათი თითქოს გაცოცხლდა. დიან, იმ წელიწადს საპირთელის მოფარაკავები პოლონეთს ვესტურეთ. აი, მამინ ვნახე „ნამდვილი“ პავლოვსკი. მართალი ვითხრობ, მის არა ერთ და თრ ბრძოლას ვეუბრე, ვედრე წიწმინა ნანახ სურათზე გამაბახურ ილეთს შევამჩნიე. მაგრამ, დღემრთმანი, როცა სურათი გაცივლდა, ეს იყო შესტი ასლი თთხი წლის წინათ ნანახისა. ფოტორეპორტიორის რას ვერჩიდი, ცამდე მართალი ყოფილა ის კაცი. აღმოჩნდა, რომ ამ ცნობილ ილეთს პავლოვსკი თურმე ძალიან იწვითად იყენებდა, მამინ, როცა გაუტრდებოდა. არ მახსოვს ვის ხელდალა იგი, მაგრამ ანგარში საყარში იყო — 4:4 ბრძოლის ბედი ერთმა ჩხვლეტამ უნდა გადაწყვიტოს. ეს არის მოფარაკავთა გაჭირბობის კულმინაციური წერტილი. ასეთ მომენტში მოფარაკავები ხშირად თავიანთ ყველაზე საყარულ პოზიციებს მიმართავენ. რას იზამს პავლოვსკი? ეჭვი და მისი მეტეკე ფიქსილიად იწყებენ ფინალურ ნაწილს. რიგე შემბარავად იდლობს მოძრაობის სუსტი ადგილი. იქმნება შთაბეჭდილება, თთქის არაფერიც არ სდება და მეტეკეები ადგენს ტეკნიკას. უკავად ირიგე მოფარაკავე ჩერდება. პაუზა წამის სულ რამდენიმე მეთაფს გრძელდება. მაგრამ ასეთი პაუზები ფარაკაობაში ძალიან შესამწვია. ეს დრო საკმარისი აღმოჩნდა იმისთვის, რომ უჩინარ ზამბარებს იატაკიანდ მოეყვარება პავლოვსკი. იგი მიფრინავდა პაუზში, თითქოს დაუჯერებელია, მაგრამ მართლაც მიფრინავდა, როგორც ტაქტიკური გამოსახულება წინმინაშე. პაუზში მან პირიზონტალური მდომარეობა მიიღო. მათის დახმამებში თითქოს ერთმანისი შეერწყა მოფარაკავის ბანდი, გაწვდილი ხელი და ისპადრონი. მანძილი მეტეკეის მკერდამდე ილვის სისწრაფით „მოისპო“.

მუმი პავლოვსკის დარი მოფარაკავე არ ახსოვს სპორტის ამ უძველეს და უღამაზეს სახეობას. შეგიძლიათ მისი გვარის გასწვრივ დაწეროთ ნებისმიერი სასობო ეპითეტი და გარწმუნებთ, არც ერთხელ არ შეცდებით. ძველ საბერძნეთში მას ღვთაებრივ გმირად შერცხვადნენ, მას უმღერებდნენ ლარის უებრო სტატები, მოქანდაკეები უდიდესი სპორტსმენის ძეგლებით დაამშვენებდნენ სტადიონებსა და მოედნებს.

მიდღარი და მრავალფეროვანი არსენალი. დიან, დაკარგა ის ტრადიციული მომენტა, რომელიც მცირერიცობიან დამსწრეთა და სიერის მაყურებელთა თითქოს ისტერიულ ცნობასმოყვარობას იწვევდა. სამაგიეროდ, შეიძინა აურაცხელი მრყარული, თავანისმცემელი და მიმდევარი. პარადოქსია? სრულიადაც არა.

მე შორიასლო ვიდეეი, ვცდილობდი ეს უცნაური სანახობა რაც შეიძლება კარგად დამეჩანა. ვფიქრობდი, ასეთი სტუნობა და დანებების უმისამართო ტრილი ბავშვსაც შეუძლია, მეც არ ვიწებოდი მათზე ნაკლები-მეთუ, ვინ იცის, ჩემი პირველი ნაცნობობა ფარაკაობასთან იქნებ ასეც დამთავრებულყო, ერთი გაბრემობა რომ არა. ეტყობა ფარაკაობამ ძალიან დამაინტერესა და ეს დაინტერესება სახეზეც გამაჩვენებდა, რადგან უებრ მომიახლოვდა საფარაკავო გულსაფარსა და მოკლე შარვალში გამომწყობი მიმხიდილი კალბი. იგი, როგორც შემდეგ შევიტყვე, პოლონეთის მრავალჯერ ჩემპიონი ირგმა ნავროცკა აღმირდა. პოდა, ირგმა მოულოდნელად მეიხს: თქვენ აქ რამ მოგამანათ? (მართალი ვითხრობა, „ოქვენო“, — რომ მითხრა, მუსლები მომეკეთათ: რა გალანტური სპორტი ყოფილა?). ფარაკაობას ხომ არ გნებავთ გაკყვით?

და აი, ფარაკაობის დარბაზში ვარ. ჭაბუკი და მოწიფული მოფარაკავები ერთმანეთის მიყოფებით დაბან და რეგობით უახლოვდებიან იმ ახოვან, ჭადარა კაცს, რომელიც დარბაზში პირველად მისვლისას ვნახე. ჩემი რიგი რომ მოვიდა, პირი დავადე და აქეთ-იქით უაზროდ ყურება დავწყვე. არ ვივლდი, რა მიქნა. ერთი პირობა ბაქმივაც კი გვადე.

მეტი რა გვა მქინდა, გავყვევი დანარჩენებს. იანომ კვივი — აი, ღინ იყო ის ძლიერი, ჭადარა კაცი, რამეული ფარაკაობას გვასწავლიდა. საფარაკავო ილეთები ერთობ რთულად მომეჩვენა. სასოწარკვეთილებამ შემიპყრო: ღმერთო ჩემო, როგორ შევლებდი ამას?! შეძლებსდავგარად ვცდილობდი შეგესრულებინა ილეთები, ეტყობი არც აცია, არც

„უინანსკი ნაეპის გვაეიძ“

მიუნქენში ოლიმპიელთა ტრადიციული ალუმის მონაწილეთა შორის ექნება 24 წლის ინგლისელი ნინბოსანი ფრედ სმოლბოუნი. მისთვის მიუნქენში მიმავალი გზა მარტო სპორტული ისტატობის კიბეზე სვლა როდა. ეს გასლავეთ უფრო პრინციული „უინანსკი წამების გუმი“.

ფარაკაობას, ისევე როგორც საზოგადოდ სპორტს, მხოლოდ დიდი სპორტსმენები უქმნიან ავტორიტეტს. პავლოვსკის სამშობლოში ამ ლენენდარული მოფარაკავის ნებისმიერი გამოსვლა უდიდეს ინტერესს იწვევს. მაყურებელი დებულბს ისეთივე სიამოვნებას, როგორსაც ოსიტრახის კონცერტებზე, პიკასოს გამოფენაზე, პელეს ყურბისას. დიან, ლეენენდარულმა ექიმ შეძლო ფარაკაობა აეყვანა უმაღლესი ხელოვნების დონემდე. მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში მას სედებინა უდიდესი აღტყაბებით, მას იწვევენ ყველა დიდ საერთაშორისო ტურნირში, ხოლო მსოფლიო ჩემპიონატები და ოლიმპიური თამაშები უკვე უკლე მეტია წარმოუდგენელია ამ ჯადოქრის გარეშე.

იქნებ ზოგიერთ მეტისხელს დიორამბეი პავლოვსკის მიმართ გაზვიადებულად მოეჩვენას. ამიტომ მოდთ, გადახელოთ მისი ყველაზე დიდი გამარჯვებების ნუსხას. აქ გათვალისწინებული არ არის უთვალავი საერთაშორისო ტურნირი, სადაც პავლოვსკის გამარჯვება, მაგრამ ეს „სტატისტიკა“, რომელსაც ახლა ვთავაზობთ, თავისთავად მრავალმეტყველია.

და აი, ფარაკაობის დარბაზში ვარ. ჭაბუკი და მოწიფული მოფარაკავები ერთმანეთის მიყოფებით დაბან და რეგობით უახლოვდებიან იმ ახოვან, ჭადარა კაცს, რომელიც დარბაზში პირველად მისვლისას ვნახე. ჩემი რიგი რომ მოვიდა, პირი დავადე და აქეთ-იქით უაზროდ ყურება დავწყვე. არ ვივლდი, რა მიქნა. ერთი პირობა ბაქმივაც კი გვადე.

მეტი რა გვა მქინდა, გავყვევი დანარჩენებს. იანომ კვივი — აი, ღინ იყო ის ძლიერი, ჭადარა კაცი, რამეული ფარაკაობას გვასწავლიდა. საფარაკავო ილეთები ერთობ რთულად მომეჩვენა. სასოწარკვეთილებამ შემიპყრო: ღმერთო ჩემო, როგორ შევლებდი ამას?! შეძლებსდავგარად ვცდილობდი შეგესრულებინა ილეთები, ეტყობი არც აცია, არც

და შინც, ფრედმა გადაწყვიტა მიუნქენში გამოსვლა. სხვა შემთხვევაში შეუძლებელი იქნებოდა მისი წასვლა. ნინბოსანმა იგი 10 წლიდან ფარჯიშობს. 1968 წელს უბესაქო თთხადილიანმა, რომლითაც სმოლბოუნიც გამოიდიდა, პელსიში პირიზონტალის თასი მოიგო. 1970 წელს სმოლბოუნის ნავი კანადის მსოფლიო ჩემპიონატში მეთაფ იყო. ევროპის შარვანდელ პირველობაში VIII ადგილი დაიკავა. ადგილობრივ სპორტის სექციალისტთა აზრით, ახლა მას საპირიზო ადგილის დიდი შანსი აქვს.

ჯერჯერობით სმოლბოუნს ხელში არაფერი უჭირავს. ვარდა იქედისა და მილოდინისა. შეუძლებელი წერანს გარდა მან სამუშაოს საკითხის მოგვარებისთვისაც უნდა იზრუნოს. ვერცს ურჩევია დაკარგოს ძველი ადგილი, ვიდრე შეიღ კვირას უკაპიკოდ იჯდეს. ამ შემთხვევაში მას შეუძლია შრომის ბირაზე ავიდის აღრცხვავე და უბნიშენილო დახმარება მიიღოს მიიღოს, როგორც უმუშევარმა.

და აი, ფარაკაობის დარბაზში ვარ. ჭაბუკი და მოწიფული მოფარაკავები ერთმანეთის მიყოფებით დაბან და რეგობით უახლოვდებიან იმ ახოვან, ჭადარა კაცს, რომელიც დარბაზში პირველად მისვლისას ვნახე. ჩემი რიგი რომ მოვიდა, პირი დავადე და აქეთ-იქით უაზროდ ყურება დავწყვე. არ ვივლდი, რა მიქნა. ერთი პირობა ბაქმივაც კი გვადე.

და აი, ფარაკაობის დარბაზში ვარ. ჭაბუკი და მოწიფული მოფარაკავები ერთმანეთის მიყოფებით დაბან და რეგობით უახლოვდებიან იმ ახოვან, ჭადარა კაცს, რომელიც დარბაზში პირველად მისვლისას ვნახე. ჩემი რიგი რომ მოვიდა, პირი დავადე და აქეთ-იქით უაზროდ ყურება დავწყვე. არ ვივლდი, რა მიქნა. ერთი პირობა ბაქმივაც კი გვადე.

და აი, ფარაკაობის დარბაზში ვარ. ჭაბუკი და მოწიფული მოფარაკავები ერთმანეთის მიყოფებით დაბან და რეგობით უახლოვდებიან იმ ახოვან, ჭადარა კაცს, რომელიც დარბაზში პირველად მისვლისას ვნახე. ჩემი რიგი რომ მოვიდა, პირი დავადე და აქეთ-იქით უაზროდ ყურება დავწყვე. არ ვივლდი, რა მიქნა. ერთი პირობა ბაქმივაც კი გვადე.

